

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(kolmas jaosto)

14 päivänä maaliskuuta 2007 *

Asiassa T-107/04,

Aluminium Silicon Mill Products GmbH, kotipaikka Zug (Sveitsi), edustajinaan asianajajat A. Willems ja L. Ruessmann,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään M. Bishop, avustajanaan asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. Scharf ja K. Talabér Ricz,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa vaaditaan kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 22.12.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2229/2003 (EUVL L 339, s. 3),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit V. Tiili ja O. Czócz,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.11.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian taustalla olevat tosiseikat

- ¹ Kantaja on Sveitsin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka muun muassa myy piimetallin puolivalmisteita yhteisön markkinoilla. Se hankkii piimetallin kahdelta tuottajalta, eli SUAL Kremny-Ural LLC:ltä (jäljempänä SKU) ja JSC ZAO Kremnylta (jäljempänä ZAO). Molemmat yhtiöt kuuluvat OAO SUALiin (jäljempänä SUAL). Koska SUALia ja kantajaa hallitsee viime kädessä sama osakkeenomistaja, eli SUAL International Ltd, SKU ja ZAO ovat kantajaan sidoksissa olevia tuottajia.

- 2 Piimetalli on tuote, jota myydään paloina, rakeina, hiutaleina tai jauhona, ja sitä valmistetaan eri laatuluokkia, jotka määräytyvät ensisijaisesti raudan, kalsiumin ja muiden hivenaineiden pitoisuuksien perusteella. Käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä oleva tuote on sellainen piimetalli, jonka piipitoisuus on 95–99,99 prosenttia, ja tällä tuotteella on yhteisön markkinoilla kaksi asiakasryhmää, eli etupäässä silikoneja valmistava kemianteollisuus ja alumiinia valmistava metalliteollisuus.
- 3 Sen jälkeen, kun EuroAlliages (Euroopan rautayhdisteollisuuden yhdyskomitea) oli tehnyt komissiolle asiassa kantelun, komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski Venäjältä peräisin olevaa piimetallin tuontia, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1) nojalla, sellaisena kuin mainittu asetus on viimeksi muutettuna 5.11.2002 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1972/2002 (EYVL L 305, s. 1; jäljempänä perusasetus). Polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus julkaistiin 12.10.2002 (EYVL C 246, s. 12).
- 4 Komissio antoi 10.7.2003 asetuksen (EY) N:o 1235/2003 väliaikaisen polkumyöntullin käyttöön otosta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa (EUVL L 173, s. 14; jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus). Komissio suoritti polkumyöntiä ja vahinkoa koskevan tutkimuksen, joka kattoi ajanjakson 1.10.2001–30.9.2002 (jäljempänä tutkimusajanjakso), ja tutki myös vahinkoa koskevia kehityssuuntauksia, miltä osin tarkastelu kattoi 1.1.1998 ja tutkimusajanjakson päättymisajankohdan välisen ajan (jäljempänä tarkastelujakso), minkä jälkeen se päätti ottaa käyttöön väliaikaisen polkumyöntullin SKU:n ja ZAO:n tuottaman, Venäjältä peräisin olevan, CN-koodiin 2804 69 00 luokiteltavan piimetallin, jonka piipitoisuus on alle 99,99 painoprosenttia, tuonnissa.

- 5 Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitellään useiden sellaisten taloudellisten osoittimien kehitystä, jotka koskevat piimetallin markkinatilannetta yhteisössä ja venäläisten tuottaja-viejien ja yhteisön tuotannonalan tilannetta. Tiettyjä tätä koskevia tietoja esitetään jäljempänä seuraavasti:

Taulukko 1

Yhteisön kulutus (myyntimäärien perusteella)

	1998	1999	2000	2001	Tutkimus- ajanjakso
Tonnia	290 684	325 234	388 938	373 950	371 540
Indeksi Vuosi muutos	100	112 + 12 %	134 + 20 %	129 - 4 %	128 - 1 %

Taulukko 3

Venäjältä tulevan tuonnin markkinaosuus
(myyntimäärien perusteella)

	1998	1999	2000	2001	Tutkimus- ajanjakso
Prosenttia EU:n markki- noista	3,7	1,9	3,6	4,5	4,8
Vuosi muutos (prosent- tiyksikköä)		- 1,8 %	+ 1,7 %	+ 0,9 %	+ 0,3 %

Taulukko 4

Polkumyynnillä tapahtuneen myynnin keskihinta

	1998	1999	2000	2001	Tutkimus- ajanjakso
Euroa	1048	963	1131	999	929
Indeksi Vuosi­muutos	100	92 – 8 %	108 + 17 %	95 – 12 %	89 – 7 %

Taulukko 8

Myynnin määrä (yhteisön tuotannonalan osalta)

	1998	1999	2000	2001	Tutkimus- ajanjakso
Tonnia	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Indeksi Vuosi­muutos	100	132 + 32 %	154 + 17 %	148 [– 4 % ks. jäljempänä 87 kohta]	157 + 6 %

Taulukko 9

Yhteisön tuotannonalan piimetallin myynti

	1998	1999	2000	2001	Tutkimus- ajanjakso
Euroa/tonni	1 415	1 184	1 231	1 271	1 185
Indeksi Vuosi­muutos	100	84 – 16 %	87 + 4 %	90 + 3 %	84 – 7 %

Taulukko 10

Markkinaosuus (yhteisön tuotannonalan osalta)

	1998	1999	2000	2001	Tutkimus- ajanjakso
Markkinaosuus	29,8	35,2	34,3	34,3	36,7
Indeksi	100	118	115	115	123

Taulukko 12

Kannattavuus (yhteisön tuotannonalan osalta)

	1998	1999	2000	2001	Vertailu- ajanjakso
Kannattavuus	12,6	1,8	5,0	1,7	- 2,1
Vuosimuutos		- 10,8 %	+ 3,2 %	- 3,3 %	- 3,8 %

- 6 Neuvosto antoi 22.12.2003 asetuksen (EY) N:o 2229/2003 lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 339, s. 3; jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus). Kanteen kohteena olevassa asetuksessa säädetään siitä, että yhteisöön tuotuun SKU:n ja ZAO:n tuottamaan piimetalliin sovelletaan 22,7 prosentin suuruista polkumyöntitullia.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 7 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.3.2004 jättämällä kennekirjelmällä.

- 8 Komissio hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 26.1.2005 antamalla määräyksellä asiassa väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia. Komissio luopui kuitenkin mahdollisuudesta esittää kirjallisia huomautuksia.

- 9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi prosessinjohtotoimena asianosaisia vastaamaan kirjallisesti tiettyihin kysymyksiin. Asianosaiset noudattivat tätä kehotusta määräajassa.

- 10 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin 9.11.2005 pidetyssä istunnossa.

- 11 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
 - ottaa kanteen tutkittavaksi

 - kumoaa kanteen kohteena olevan asetuksen niiltä osin kuin sillä otetaan käyttöön SKU:n ja ZAO:n harjoittamaan vientiin kohdistuvia tulleja

 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteen

- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kumoamisvaatimuksen tarkastelu

13 Kantaja vetoaa kumoamisvaatimuksensa tueksi viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee ”samankaltaisen tuotteen” virheellistä määrittelyä, ja se perustuu harkintavallan väärinkäyttöön ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan 7 kohdan rikkomiseen. Toinen kanneperuste koskee vientihinnan määrittämistä, ja se perustuu perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan ja EY 253 artiklan rikkomiseen. Kolmas kanneperuste koskee merkittävän vahingon olemassaoloa, ja se perustuu perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 5 kohdan, Maailman kauppajärjestöstä (WTO) tehdyn sopimuksen liitteessä 1A olevan tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103) 3.1 ja 3.4 artiklan sekä EY 253 artiklan rikkomiseen. Neljäs kanneperuste koskee väitetysti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä, ja se perustuu perusasetuksen 3 artiklan 2, 6 ja 7 kohdan ja tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen 3.1 ja 3.5 artiklan rikkomiseen, ilmeiseen arviointivirheeseen ja EY 253 artiklan rikkomiseen. Viides kanneperuste koskee vahingon poistamisessa saavutetun tason määrittämiseksi käytettyä menetelmää, ja se perustuu perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan ja EY 253 artiklan rikkomiseen.

- 14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että on asianmukaista tarkastella ensiksi kolmannen kanneperusteen ensimmäistä osaa, joka koskee perusasetuksen rikkomista kyseisen asetuksen 3 artiklassa tarkoitetun merkittävän vahingon toteamisen osalta, ja neljännen kanneperusteen ensimmäistä osaa, joka perustuu siihen, että kantajan mukaan perusasetusta on rikottu, koska kanteen kohteena olevassa asetuksessa todetun vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä on virheellisesti todettu olevan syy-yhteys.

Asianosaisten lausumat

- 15 Kantaja toteaa, että kanteen kohteena olevan asetuksen mukaan vahingon osoittimet osoittivat vuosina 1998–2000 positiivista kehitystä yhteisön tuotannonalan kannalta ja sen jälkeen vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä negatiivista kehitystä muun muassa hintojen osalta. Kantaja esittää kuitenkin, että yhteisön toimielimet ovat jättäneet ilmoittamatta, että yhteisön tuotannonalan pääasialliset hinnanlaskut tapahtuivat myös vuosina 1998–1999.
- 16 Asetuksen johdanto-osan 44 perustelukappaleessa todetaan, että ”vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana lähes kaikkien [yhteisön tuotannonalaa koskevien] osoittimien mukaan kehitys oli joko lievästi positiivista, pysyi muuttumattomana tai oli joissain tapauksissa jopa negatiivista”, ja tältä osin kantaja toteaa, että ainoat osoittimet, joiden mukaan kehitys oli negatiivista, koskivat hintoja, kannattavuutta ja kassavirtaa, kun taas muiden osoittimien mukaan kehitys oli positiivista. Kantaja toteaa tältä osin muun muassa, että yhteisön tuotannonalan tuotanto ja tuotantokapasiteetti kasvoivat. Kantaja korostaa lisäksi, että hintojen lasku osui yhteen yhteisön yritysten tuotannon, tuotantokapasiteetin, myyntivolyyymien ja markkinaosuuksien voimakkaan nousun kanssa. Kantaja toteaa, että vuonna 1999 yhteisön tuottajat kasvattivat myyntiään 32 prosentilla ja tutkimusajanjaksona 6 prosentilla.

- 17 Neuvoston väitteen siitä, että sen lisäksi, mitä kolme edellä mainittua osoitinta osoittavat, myös sijoitusten määrä ja tuotto kehittyivät negatiivisesti, kantaja riitauttaa toteamalla, että kyseinen kehitys oli johdonmukainen seuraus siitä, että yhteisön tuotannonala teki vuosina 1998–2000 massiivisia investointeja lisätäkseen tuotantoaan, jotta se voisi vastata lisääntyvään kysyntään, ja ettei tällaista investointien määrää ollut mahdollista pitää yllä seuraavien vuosien aikana, joiden kuluessa kysyntä supistui.
- 18 Kantaja katsoo, että edellä esitetyt väitteet osoittavat, ettei neuvosto ole ottanut huomioon tiettyjä sellaisia tekijöitä, jotka sen olisi pitänyt ottaa huomioon, eikä myöskään arvioinut asianmukaisesti niitä tekijöitä, jotka se otti huomioon, mikä merkitsee perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan rikkomista.
- 19 Kantaja on lopuksi istunnossa huomauttanut, että kanteen kohteena olevan asetuksen 46 perustelukappaleeseen sisältyvä toteamus siitä, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus väheni, on virheellinen, koska väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt tiedot ovat ristiriidassa sen kanssa.
- 20 Syy-yhteyden virheelliseksi väitetyn arvioinnin osalta kantaja katsoo, että piimetallin kysynnän kehityksellä on ollut määräävä osa yhteisön tuotannonalan kannattavuuden kehityksen kannalta. Vuosina 1998–2000 tapahtunut myönteinen kehitys, erityisesti tuotannon ja myynnin voimakas kasvu, johtuu kantajan mukaan pääasiallisesti siitä, että piin kysyntä kasvoi 32 prosentilla, eikä yhteisön tuotannonalan päätöksistä investoida uusiin tuotantolaitoksiin.

- 21 Kantaja toteaa vastaavasti, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tapahtunut yhteisön tuotannonalan hintojen (ja kannattavuuden) lasku heijastaa pääasiassa piimetallin kysynnän vähentymistä ja sitä, että yhteisön tuotannonala kasvatti markkinaosuuttaan taantuvilla markkinoilla aggressiivista hintapolitiikkaa noudattaen. Kantaja toteaa lisäksi, että halu lisätä myyntimääriä metalliteollisuuden asiakkaille (jotka ovat ainoat markkinat Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnille; jäljempänä Venäjältä peräisin oleva tuonti) suunnatun myynnin osalta pakotti luonnollisesti laskemaan myyntihintoja tuntuvasti ja johti sellaiseen hintojen laskuun (suuruudeltaan 19 prosenttia), joka kantajan mukaan on huomattavasti merkittävämpi kuin Venäjältä peräisin olevaa tuontia koskeva hintojen lasku (11 prosenttia). Venäjältä peräisin oleva tuonti ei kantajan mukaan näin ollen vaikuttanut kielteisesti yhteisön tuotannonalan myyntiin ja hintoihin.
- 22 Kantaja väittää lisäksi, että venäläisten tuottaja-viejien markkinaosuuden kasvu vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ylittää ainoastaan puoleen yhteisön tuottajien markkinaosuuden kasvusta. Kantajan mukaan on joka tapauksessa mahdotonta hyväksyä ajatusta siitä, että venäläiset tuottaja-viejät olisivat alle viiden prosentin markkinaosuudella voineet määrittää hinnat yhteisön markkinoilla.
- 23 Kantaja toteaa, ettei neuvosto vastineessaan riitautta ratkaisevia tosiasioita eikä ota niihin kantaa. Nämä tosiseikat ovat kantajan mukaan seuraavat: ensinnäkin vuonna 2001 kemianteollisuudesta lähtöisin olevan kysynnän kasvu pysähtyi ja tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuottajien myynti kemianteollisuuden asiakkaille itse asiassa väheni merkittävästi. Toiseksi yhteisön tuottajien metalliteollisuuden asiakkaille suuntautuvan myynnin määrä kasvoi massiivisesti tutkimusajanjakson aikana. Tämä on kantajan mukaan yksi pääasiallisista syistä siihen, että yhteisön tuotannonalan veloittama keskihinta laski. Kolmanneksi samanaikaisesti tapahtui noin kymmenen prosentin lasku niissä hinnoissa, joita yhteisön tuottajat veloittivat metalliteollisuuden asiakkailta. Neljänneksi hintojen lasku oli huomattavasti tuntuvampaa kuin Venäjältä peräisin olevaa tuontia koskeva hintojen lasku samalla ajanjaksolla.

- 24 Venäläisten tuottaja-viejien veloittamien hintojen ja yhteisön tuottajien hintojen eron osalta kantaja katsoo, että tämän erotuksen selittämiseksi on olemassa lukuisia syitä, kuten erot tuotevalikoimassa ja paikallistuotteiden hinnoissa.
- 25 Neuvosto on esittänyt väitteen, joka koskee venäläisten tuottaja-viejien vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana toteuttamien hinnanalennusten kumulatiivista vaikutusta, ja tämän väitteen kantaja riitauttaa toteamalla, että venäläisten tuotteiden hintataso oli jo vuonna 2000 huomattavasti yhteisön tuotannonalan keskihintaa alempi ja että Venäjältä peräisin oleva tuonti edusti noin kymmenesosaa yhteisön tuotannonalan markkinaosuudesta, mikä osoittaa, etteivät Venäjältä peräisin olevan tuonnin osalta veloitetut hinnat olleet yhteisön tuotannonalan hintojen kannalta merkittävä kilpailuun liittyvä tekijä.
- 26 Kantaja esittää lopuksi, että koska yhteisön toimielimet eivät ole esittäneet tosiseikkoja kokonaisuudessaan ja koska ne eivät ole ottaneet huomioon muita tiedossa olevia yhteisön tuotannonalaan haitallisesti vaikuttavia tekijöitä kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin, kyseiset toimielimet ovat rikkoneet perusasetuksen 3 artiklan 2, 6 ja 7 kohtaa.
- 27 Neuvosto korostaa merkittävän vahingon toteamisen osalta, että vaikka vuosina 1998–1999 todellakin tapahtui merkittäviä hinnanalennuksia, hinnat nousivat tämän jälkeen uudelleen ja laskivat sitten jälleen tuntuvasti vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana. Tämä toinen hintojen lasku tapahtui yhtäaikaaisesti Venäjältä peräisin olevan tuonnin kasvun kanssa. Neuvosto huomauttaa myös, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana hinnat, kannattavuus ja kassavirta kehittyivät negatiivisesti. Lisäksi investointien määrä väheni 26 prosentilla, investointien tuotto 26,1 prosentilla ja keskipalkkojen kasvu alitti inflaation tason (alle yksi prosentti vuodessa). Neuvoston mukaan sama koskee koko tarkastelujaksoa.

- 28 Kantaja on väittänyt, että investointien ja niiden tuoton negatiivinen kehitys aiheutui merkittävistä investoinneista tuotantokapasiteettiin (edellä 17 kohta), ja tältä osin neuvosto esittää vastauksenaan, että väite on perusteeton ja virheellinen, koska yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti kasvoi säännöllisesti vuoteen 2001 saakka.
- 29 Neuvosto toteaa myös, että toisin kuin kantaja väittää, vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ei tapahtunut minkäänlaista myynnin määrän massiivista kasvua eikä markkinaosuuden tuntuva kasvua. Kyseisenä aikana yhteisön tuotannonalan myynnin määrä kasvoi 2 prosentilla ja markkinaosuus 2,4 prosenttiyksiköllä. Neuvosto on tältä osin myöntänyt istunnossa nimenomaisesti, että kanteen kohteena olevan asetuksen 46 perustelukappaleeseen sisältyy virhe, koska siinä todetaan, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli voimakkaasti pienentynyt, mutta todennut, että kantaja vetosi tähän seikkaan ensimmäisen kerran istunnossa, mikä merkitsee sitä, että väite on esitetty liian myöhään ja ettei se näin ollen täytä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 ja 46 artiklassa tarkoitettuja tutkittavaksi ottamista koskevia edellytyksiä.
- 30 Neuvosto katsoo yleisesti, että perusasetuksen rikkomista koskevat kantajan väitteet ovat perusteettomia ja että se on asianmukaisesti arvioinut kaikkia vahinkoa koskevia relevantteja tekijöitä väliaikaista tullia koskevan asetuksen 33–73 perustelukappaleessa ja kanteen kohteena olevan asetuksen 37–48 perustelukappaleessa.
- 31 Neuvosto toteaa lisäksi, ettei kantaja täsmennä, mitä tekijöitä neuvosto olisi jättänyt arvioimatta tai millä tavalla tehty arviointi olisi puutteellinen. Neuvosto vetoaa tältä osin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-318/92 P, Moat vastaan komissio, 1.2.1993 antamaan määräykseen (Kok. 1993, s. I-481) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-102/92, Viho vastaan komissio, 12.1.1995 antamaan tuomioon (Kok. 1995, s. II-17), joiden mukaan väitteet on muotoiltava täsmällisesti kannekirjelmässä.

- 32 Aiheutuneen vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välisen syy-yhteyden osalta neuvosto väittää, että käytettävissä olevat tiedot osoittavat virheelliseksi väitteen siitä, että yhteisön tuotannonala oli määräävässä asemassa määritettäessä metalliteollisuuden asiakkaille suunnatussa myynnissä veloittavia hintoja. Neuvosto muistuttaa, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana venäläisten tuotteiden keskihinnat olivat jatkuvasti yhteisön tuotannonalan veloittamia keskihintoja alempia ja että asia oli näin siinäkin tapauksessa, että ainoastaan metalliteollisuudelle suunnattu myynti otettaisiin huomioon.
- 33 Seuraavaksi neuvosto riitauttaa kantajan väitteen siitä, etteivät venäläisten tuotteiden hinnat ole voineet aiheuttaa yhteisön tuotannonalan hintojen laskua, koska viimeksi mainitut hinnat ovat laskeneet voimakkaammin kuin venäläisten tuotteiden hinnat. Neuvosto huomauttaa tältä osin, että venäläisten tuotteiden hinnat ovat laskeneet 11 prosentilla koko tutkimusajanjakson aikana. Neuvosto väittää lisäksi, että kun kyse on syy-yhteyden tarkastelusta, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintojen laskun suuruudella ja yhteisön tuotannonalan veloittamien hintojen suuruudella ei ole merkitystä silloin, kun tuontihinnat ovat alempia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat. Kun otetaan huomioon, että venäläisten tuotteiden hintataso oli vuodesta 2000 alkaen tuntuvasti alempi kuin yhteisön tuotannonalan hintataso ja että se on sen jälkeen laskenut entisestään, on neuvoston mukaan kohtuullista katsoa, että Venäjältä peräisin olevan tuonnin hinta on yhteisön hintojen laskun aiheuttaja.
- 34 Neuvosto katsoo, että kantajan väite siitä, että yhteisön tuotannonalan hintojen lasku ja kannattavuuden heikkeneminen vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana heijastaa markkinoiden taantumista, on perusteeton. Neuvosto toteaa tältä osin, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrä on hienoisesti kasvanut vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Neuvosto päättelee tämän perusteella, ettei kysynnän vähentyminen ole vaikuttanut yhteisön tuotannonalan myyntiin. Neuvosto toteaa lisäksi, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden hienoinen kasvu edellä mainittuna aikana on johdonmukainen seuraus myynnin vakaudesta taantuvilla markkinoilla. Neuvosto muistuttaa lisäksi siitä, että myös kantajan markkinaosuus on kasvanut kyseisenä aikana.

- 35 Neuvosto kiistää myös sen, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvu olisi vaikuttanut yhteisön tuotannonalan veloittamiin hintoihin. Neuvosto väittää, että komissio on väliaikaista tullia koskevan asetuksen 52 perustelukappaleessa tarkastellut tätä kysymystä ja katsonut, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrä oli vuonna 2001 pienentynyt, kun se oli yrittänyt säilyttää hintansa entisellään, ja myynnin määrä oli tutkimusajanjaksona palannut entiselle tasolle, kun hintoja oli laskettu. Neuvosto toteaa tämän oletettaman perusteella, että yhteisön tuotannonala on joutunut vaikeuksiin sen kohdattua venäläisten taholta tulevaa kilpailua, jolle on ollut ominaista hintojen huomattava lasku ja metalliteollisuuteen suuntautuvan myynnin määrien tuntuva kasvu. Näin ollen yhteisön tuotannonalan myynnin määrien kasvua ja hintojen laskua tutkimusajanjakson aikana on neuvoston mukaan pidettävä defensiivisinä toimenpiteinä, jotka on toteutettu vastauksena vuonna 2001 todettuun myynnin määrän laskuun ja venäläisten tuotteiden uuteen hinnanalenukseen.
- 36 Neuvosto katsoo, että käytettävissä olevat tiedot vahvistavat sen päätelmät. Neuvoston mukaan kantaja ei kiistä sitä, että venäläisten tuotteiden hinnat ovat koko ajan olleet yhteisön hintoja alempia siinäkin tapauksessa, että huomioon otettaisiin ainoastaan yhteisön tuotannonalan sellainen myynti, joka suuntautuu metalliteollisuuden asiakkaisiin.
- 37 Kantaja on väittänyt, ettei Venäjältä peräisin olevasta tuonnista voinut sen vähäisen markkinaosuuden takia aiheutua todellista painetta yhteisön tuotannonalan hintoihin, ja tältä osin neuvosto toteaa, ettei väitteellä ole merkitystä, koska Venäjältä peräisin olevan tuonnin määrä on vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana pysyvästi ylittänyt de minimis -tason.
- 38 Neuvosto toteaa, että myös sellaisia päätelmiä, joita kantaja on tehnyt kemianteollisuudelle suunnatun piimetallin kysynnän supistumisesta, on pidettävä virheellisinä. Neuvosto toteaa tältä osin, että kuten kanteen kohteena olevan asetuksen 63 perustelukappaleessa selitetään, piimetallin myynti kemianteollisuuden asiakkaille väheni tutkimusajanjakson aikana 4 783 tonnilla. Tämä määrä oli neuvoston mukaan

ainoastaan 1,3 prosenttia yhteisön kokonaiskulutuksesta. Samana ajanjaksona Venäjältä peräisin oleva tuonti kuitenkin kasvoi noin 18 000 tonnilla, mikä edustaa 4,8 prosenttia yhteisön kokonaiskulutuksesta. Neuvosto toteaa, ettei kyseisen myynnin ja näin ollen myöskään kemianteollisuudelle suunnatun piimetallin kysynnän supistumisen perusteella voida asettaa kyseenalaiseksi polkumyynnillä tapahtuneen myynnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä.

39 Perusasetuksen rikkomisen osalta neuvosto toteaa, että kantaja on ymmärtänyt kyseisen lainsäädännön väärin. Neuvoston mukaan perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa ei aseteta toimielimille velvollisuutta esittää tosiseikkoja kokonaisuudessaan. Neuvoston mukaan kyseisissä säännöksissä veloitetaan toimielimet tutkimaan tosiseikat objektiivisesti, minkä ne ovat tehneetkin sekä kanteen kohteena olevan asetuksen että väliaikaista tullia koskevan asetuksen osalta. Neuvosto katsoo myös, ettei kantaja ole esittänyt riittävän täsmällisesti, mitkä tosiseikat toimielimet ovat jättäneet esittämättä.

40 Komissio yhtyy neuvoston väitteisiin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee perusasetuksen rikkomista sillä perusteella, että vahinkoa koskevia osoittimia on kanteen kohteena olevassa asetuksessa arvioitu virheellisesti

41 Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän

tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.”

- 42 Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin yhteisön tuotannonalaan kohdistuvien seurausvaikutusten tarkastelun osalta perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Kyseisessä tarkastelussa] on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, – – tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.”

- 43 Hyvin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan vahingon määrittäminen edellyttää monitahoisten taloudellisten kysymysten arviointia. Yhteisön toimielimillä on tältä osin laaja harkintavalta (asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 86 kohta ja asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 131 kohta). Yhteisön tuomioistuimen harjoittama valvonta kohdistuu näin ollen vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen valinnan perusteena olevat tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa ja ettei tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (em. asia Ferchimex v. neuvosto, tuomion 67 kohta ja asia T-210/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 28.10.1999, Kok. 1999, s. II-3291, 57 kohta).

44 Käsiteltävänä olevassa asiassa on näin ollen tutkittava, onko neuvosto kanteen kohteena olevan asetuksen osalta ylittänyt laajan harkintavaltansa rajat, kun se todennut, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa.

45 Kanteen kohteena olevan asetuksen 44 perustelukappaleessa – jossa toistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen 71 perustelukappaleen sisältö – todetaan seuraavaa:

”Vahingon osoittimien lähempi tarkastelu osoitti kuitenkin, että yhteisön tuotannonalan myönteisin kehitys sijoittui vuosille 1998–2000 – –. Vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana lähes kaikkien osoittimien mukaan kehitys oli joko lievästi positiivista, pysyi muuttumattomana tai oli joissain tapauksissa jopa negatiivista. Yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko on kyseisenä ajanjaksona mitä ilmeisin.”

46 Kanteen kohteena olevan asetuksen 45 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”– – yhteisön tuotannonalan suhteellisen hyvä tulos vuoteen 2000 asti oli suoraan yhdistettävissä yhteisön tuotannonalan tekemiin päätöksiin investoida uusiin yhteisön tuotantolaitoksiin. Yhteisön tuotannonalan tuotanto, tuotantokapasiteetti, myynnin määrä, markkinaosuus, työllisyys ja tuottavuus kasvoivatkin tuona ajanjaksona. – –”

47 Tätä seuranneen ajanjakson eli vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisen ajan osalta neuvosto täsmentää kanteen kohteena olevan asetuksen 46 perustelukappaleessa seuraavaa:

” – yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni polkumyynnillä Venäjältä tapahtuneen halpatuonnin lisääntyessä. Markkinaosuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto vähenivät merkittävästi.”

- 48 Neuvosto toteaa lisäksi kanteen kohteena olevan asetuksen 47 perustelukappaleessa, että ”lisäksi muiden vahingon osoittimien kehitys, erityisesti yhteisön tuotannonalan kannattavuuden ja sen veloittamien myyntihintojen lasku tarkastelujaksolla, tuki päätelmää siitä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa”.
- 49 Neuvosto esittää kanteen kohteena olevan asetuksen 48 perustelukappaleessa päätelmänään, että ”yhteisön tuotannonalalle aiheutui tutkimusajanjaksolla merkittävää vahinkoa erityisesti hintojen ja kannattavuuden osalta” ja että ”väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71–73 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa”.
- 50 Kantaja arvostelee neuvostoa ensinnäkin siitä, ettei tämä ole kiinnittänyt huomiota siihen, etteivät yhteisön tuotannonalan hinnat laskeneet ainoastaan vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, vaan myös vuosina 1998 ja 1999.
- 51 Tältä osin on todettava, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjen tietojen mukaan yhteisön tuotannonalan veloittamat hinnat laskivat ensin voimakkaasti eli 16 prosentilla vuonna 1999, nousivat sitten 4 prosentilla vuonna 2000 ja 3 prosentilla vuonna 2001 ja laskivat uudelleen 7 prosentilla tutkimusajanjakson kuluessa. Näin ollen tutkimusajanjakson kuluessa myyntihinnat laskivat ainoastaan vuoden 1999 tasolle (ks. edellä 5 kohdassa oleva taulukko 9).

- 52 Kyseisistä luvuista ilmenee, että yhteisön tuotannonalan veloittamien hintojen pääasiallinen lasku tapahtui vuonna 1999 eikä vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Neuvosto on kuitenkin kanteen kohteena olevan asetuksen 44 perustelukappaleessa todennut, että yhteisön tuotannonalan myönteinen kehitys tapahtui pääasiallisesti vuosina 1998–2000. Tämä toteamus kuvastaa sitä, että yhteisön tuotannonalan veloittama hinta on ainoastaan yksi niistä tekijöistä, jotka on otettava huomioon vahinkoa arvioitaessa, eikä se itsessään ole tältä osin ratkaiseva tekijä, koska muut tekijät voivat paitsi kompensoida hintojen laskua, myös johtaa siihen, että neuvosto toteaa yhteisön tuotannonalan tilanteen parantuneen. Sen perusteella, ettei kanteen kohteena olevaan asetukseen sisälly mainintaa siitä, että yhteisön tuotannonalan veloittaman hinnan pääasiallinen lasku tapahtui vuonna 1999, ei näin ollen voida katsoa, että kyseinen asetusta olisi lainvastainen, kun otetaan huomioon myös se, että väli aikaista tullia koskevasta asetuksesta ilmenee, että mainittu hinta laski myös vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.
- 53 On kuitenkin todettava, että koska neuvosto katsoi, että yhteisön tuotannonalalle oli tutkimusajanjakson kuluessa aiheutunut merkittävää vahinkoa erityisesti hintojen ja kannattavuuden osalta, neuvosto on näin ollen välttämättä myös katsonut, että toisin kuin vuosien 1998–2000 osalta muut vahinkoon liittyvät tekijät eivät olleet omiaan kompensoimaan tutkimusajanjakson kuluessa todettua hintojen laskua ja kannattavuuden heikkenemistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana on näin ollen tarkistaa, onko neuvosto näin toimiessaan tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kuten kantaja väittää.
- 54 Neuvosto toteaa tältä osin vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisen ajan osalta, joka vastaa tarkastelujakson jälkimmäistä puolikasta, että ”lähes kaikkien osoittimien mukaan kehitys oli joko lievästi positiivista, pysyi muuttumattomana tai oli joissain tapauksissa jopa negatiivista” ja että ”yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko on kyseisenä ajanjaksona mitä ilmeisin”. On todettava, ettei neuvosto näin todetessaan suorita minkäänlaista punnintaa vahinkoon liittyvien eri tekijöiden välillä, vaikka se myöntääkin, että osa tällaisista tekijöistä on ollut myönteisiä, joten on katsottava, ettei mainittu toteamus voi mitenkään osoittaa, että yhteisön tuotannonalalle olisi vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana aiheutunut merkittävää vahinkoa.

- 55 On lisäksi todettava, että neuvosto on kanteen kohteena olevan asetuksen 46 perustelukappaleessa todennut, että yhteisön tuotannonalan tilanne oli vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana heikentynyt, esittämällä, että ”markkinaosuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto [olivat vähentyneet] merkittävästi”. Neuvosto korosti 47 perustelukappaleessa myös muiden vahinkoon liittyvien tekijöiden kehittymistä, erityisesti yhteisön tuotannonalan myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä tarkastellun ajanjakson kuluessa, ja päätteli, että yhteisön tuotannonalalle oli aiheutunut merkittävää vahinkoa.
- 56 Kuten kantaja on esittänyt, on kuitenkin todettava yhtäältä, että kun neuvosto on esittänyt edellä mainitut päätelmät, se on jättänyt kokonaan huomioon ottamatta sen, että koko tarkastelujakson aikana voitiin todeta paikoin huomattavaakin edistymistä tuotantomäärien (+34 prosenttia), kapasiteetin (+30 prosenttia), kapasiteetin käyttöasteen (+3 prosenttiyksikköä), yhteisöön suuntautuvan myynnin määrän (+57 prosenttia), markkinaosuuden (+23 prosenttia, tai +6,9 prosenttiyksikköä), varastojen (–29 prosenttia), työvoiman (+16 prosenttia) ja tuottavuuden (+15 prosenttia) osalta, ja toisaalta, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenkään ajan osalta neuvosto ei ole ottanut huomioon sitä, että tietyt sellaiset tekijät, joita ei voida jättää ottamatta huomioon, ovat osoittaneet myönteistä kehitystä. Sen lisäksi, että tilanne parani hienoisesti työvoiman ja palkkojen osalta, on erityisesti korostettava, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrä kasvoi 2 prosentilla ja saavutti tutkimusajanjakson kuluessa 136 421 tonnin ennätystason ja tuotantokapasiteetti puolestaan kasvoi 2,5 prosentilla.
- 57 Seuraavaksi on muistettava, että neuvosto toteaa kanteen kohteena olevan asetuksen 46 perustelukappaleessa, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ”markkinaosuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto vähenivät merkittävästi”.
- 58 Tältä osin kantaja on kuitenkin esittänyt istunnossa, että kanteen kohteena olevan asetuksen 46 perustelukappaleessa on virheellisesti todettu, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli voimakkaasti laskenut.

59 Neuvosto on myöntänyt, että kyse on virheestä, mutta katsoo, että tähän väitteeseen on vedottu myöhässä ja ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näin ollen voi ottaa sitä huomioon.

60 On muistettava, että työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 48 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista ja että asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyn aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Peruste, jolla laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kanteessa esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on kuitenkin otettava tutkittavaksi (ks. vastaavasti asia 108/81, *Amylum v. neuvosto*, tuomio 30.9.1982, Kok. 1982, s. 3107, 25 kohta; ks. asia T-37/89, *Hanning v. parlamentti*, tuomio 20.9.1990, Kok. 1990, s. II-463, 38 kohta ja asia T-118/96, *Thai Bicycle v. neuvosto*, tuomio 17.7.1998, Kok. 1998, s. II-2991, 142 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

61 Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että kantaja on jo kannekirjelmässään vedonnut siihen, että kanteen kohteena oleva asetus oli ristiriidassa perusasetuksen kanssa muun muassa sen takia, että taloudellisia osoittimia on arvioitu virheellisesti vahingon määrittämisen yhteydessä (kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa). Kantaja väittää kannekirjelmässään erityisesti, että ”kanteen kohteena olevaan asetukseen ei sisälly pienintäkään viittausta siihen, että hinnan lasku – – osui yhteen – – yhteisön yritysten markkinaosuuksien huomattavan kasvun kanssa”. Näin ollen kantajan nyt esillä oleva huomautus liittyy kolmanteen kanneperusteeseen, johon kantaja on vedonnut jo kannekirjelmässä, ja se on näin ollen täsmennys, jolla on läheinen yhteys niihin väitteisiin, joita se esittää kyseisen kanneperusteen osalta.

- 62 Kyseinen väite on näin ollen otettava tutkittavaksi.
- 63 Kuten neuvosto myöntää, kanteen kohteena olevassa asetuksessa oleva toteamus siitä, että ”[yhteisön tuotannonalan] markkinaosuus väheni merkittävästi”, on selvästi virheellinen ja ristiriidassa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjen tietojen – joiden paikkansapitävyydestä asianosaiset ovat yksimielisiä – kanssa. Väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta nimittäin ilmenee, ettei markkinaosuus ollut vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana pienentynyt – saattikka pienentynyt merkittävästi – vaan päinvastoin kasvanut huomattavasti 34,3 prosentista 36,7 prosenttiin eli 2,4 prosenttiyksiköllä (ks. edellä 5 kohdassa oleva taulukko 10).
- 64 Näin ollen on määritettävä, onko kyseinen virhe omiaan johtamaan kanteen kohteena olevan asetuksen kumoamiseen.
- 65 Tältä osin on kiistatonta, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kehitys on huomattavan tärkeä tekijä arvioitaessa sitä, onko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävää vahinkoa. Lisäksi on aiheellista todeta, että kun neuvosto on todennut, että kyseinen tekijä on osoittanut ”merkittävää vähenemistä”, se on paitsi antanut kyseisen tekijän kehityksestä totuudenvastaisen kuvan, myös antanut kyseiselle seikalle välttämättä huomattavan merkityksen, kun se on tehnyt päätelmänsä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta merkittävästä vahingosta.
- 66 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tässä tilanteessa – ilman, että olisi tarpeen tutkia sitä, riittävätkö edellä 54–56 kohdassa kuvatut seikat sellaisenaan sellaisen päätelmän tekemiseen, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen todetessaan kyseisen merkittävän vahingon olemassaolon –, että koska neuvosto on

tehnyt tosiseikastoa koskevan virheen, joka liittyy yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kehitykseen vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana – jonka ajan neuvosto katsoo olevan se aika, jolloin aiheutunut vahinko oli ilmeisin – neuvosto on tukeutunut sellaiseen selvästi virheelliseen lähtökohtaan mainitun vahingon olemassaolon toteamisessa, jonka pitäisi olla neuvoston asiaankuuluvina pitämien, niin negatiivisten kuin positiivisten seikkojen kehityksen punninnan lopputulos. Kun otetaan huomioon yhtäältä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voi omalla asiaa koskevalla arvioinnillaan korvata neuvoston arviointia, ja toisaalta, ettei voida sulkea pois sitä, että jos kyseistä virhettä ei olisi tehty, neuvosto ei olisi päätellyt, että kyse oli merkittävästä vahingosta, kanteen kohteena oleva asetus on kumottava jo tälläkin perusteella (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto, tuomio 2.5.1995, Kok. 1995, s. II-1381, 115 kohta).

- 67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että on aiheellista tarkastella myös neljännen kanneperusteen ensimmäistä osaa, joka koskee yhteisön tuotannonalan myyntihinnan laskun ja Venäjältä peräisin olevan tuonnin välistä syy-yhteyttä.

Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee perusasetuksen rikkomista sillä perusteella, että on virheellisesti todettu, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeksi väitetyn vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä on syy-yhteys

- 68 Perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ”tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty”.

69 Kyseisen asetuksen 3 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.”

70 Kyseisen asetuksen 3 artiklan 7 kohdassa säädetään lopuksi seuraavaa:

”Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää – – kysynnän supistumista tai kulutus-tottumusten muutoksia – –.”

71 Edellä 43 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välisen syy-yhteyden toteaminen edellyttää monitahoisten taloudellisten kysymysten arviointia. Yhteisön toimielimillä on tätä arviointia tehdessään laaja harkintavalta, ja yhteisön tuomioistuimen harjoittama valvonta kohdistuu näin ollen vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen valinnan perusteena olevat tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa ja ettei tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin.

72 Neuvosto ja komissio ovat vahinkoa määritettäessä kuitenkin velvollisia tutkimaan, johtuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, tosiasiallisesti polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muiden tekijöiden aiheuttama vahinko ja erityisesti vahinko, jonka syynä olisi yhteisön tuotannonalan oma toiminta (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 11.6.1992, Kok. 1992, s. I-3813, 16 kohta).

73 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto täsmentää kanteen kohteena olevan asetuksen 46 perustelukappaleessa vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisen ajan osalta seuraavaa:

” – – yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni polkumyynnillä Venäjältä tapahtuneen halpatuonnin lisääntyessä. Markkinaosuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto vähenivät merkittävästi.”

74 Tämän jälkeen neuvosto toteaa kanteen kohteena olevan asetuksen 66 perustelukappaleessa seuraavaa:

”Yhteisössä tuotetun ja Venäjältä tuodun piimetallin väliseksi hintaeroksi [on vahvistettu] keskimäärin 11 prosenttia tutkimusajanjaksolla, – – vaikka yhteisön tuotannonalan hinta laski seitsemän prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tätä pidetään selvänä osoituksena vaikutuksesta, joka Venäjän veloittamilla hinnoilla oli yhteisön tuotannonalan hintoihin.”

75 Tältä osin on todettava, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjen tietojen (ks. edellä 5 kohdassa taulukot 4 ja 9) mukaan venäläisten tuotteiden hintojen ja yhteisön tuotannonalan veloittamien hintojen ero vuosina 1998–2000 oli samansuuruinen kuin vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana vallinnut hintaero.

- 76 Neuvosto ja komissio eivät kuitenkaan kanteen kohteena olevassa asetuksessa tai oikeudenkäyntiasiakirjoissa nimenomaisesti väitä, että yhteisön tuotannonalan hintojen lasku vuonna 1999 (ainoa lasku vuosina 1998–2000) aiheutui venäläisten tuotteiden alihinnoittelusta. Neuvosto jopa kuvailee kanteen kohteena olevassa asetuksessa ajanjakson 1998–2000 ajanjaksoksi, jolloin yhteisön tuotannonalan tulokset olivat varsin tyydyttävät. On myös todettava, ettei venäläisten tuotteiden keskihinnan ja yhteisön tuotannonalan hintojen välisen eron tuntuva kasvu vuosina 2000 ja 2001 estänyt yhteisön tuotannonalaa nostamasta keskihintaansa vuosina 2000 ja 2001 (ks. edellä 5 kohdassa olevat taulukot 4 ja 9).
- 77 Kanteen kohteena olevassa asetuksessa esitetyt perustelut ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt tiedot osoittavat näin ollen, että hintojen ero on ainoastaan yksi sellaisista tekijöistä, jotka on otettava huomioon tutkittaessa Venäjältä peräisin olevan tuonnin ja väitetyn vahingon välistä syy-yhteyttä, eikä yksinomaan kyseisen tekijän perusteella voida mitenkään päätellä, että yhteisön tuotannonalan hintojen lasku tutkimusajanjakson kuluessa olisi aiheutunut ainoastaan tai suurimmaksi osaksi Venäjältä peräisin olevasta tuonnista.
- 78 Neuvosto ja komissio esittävät, että vahinko on aiheutunut polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin perusteella seuraavalla tavalla: vuonna 2001 yhteisön tuotannonalan myynnin määrä väheni, kun kyseinen tuotannonala yritti säilyttää hintansa entisellään Venäjältä peräisin olevan tuonnin hintojen samanaikaisesti laskiessa. Tutkimusajanjakson kuluessa yhteisön tuotannonala oli lopulta pakotettu reagoimaan hintapaineisiin voidakseen säilyttää myyntimääränsä, ja se laski näin ollen hintojaan voimakkaasti, mistä aiheutui kannattavuuden heikkeneminen (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 52 perustelukappale).
- 79 Kantajan mukaan yhteisön toimielimet ovat virheellisesti katsoneet, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrän pienentyminen vuonna 2001 ja sen hintojen lasku tutkimusajanjakson kuluessa aiheutui Venäjältä peräisin olevasta tuonnista. Yhteisön toimielimet ovat kantajan mukaan jättäneet ottamatta huomioon sellaiset

vaikutukset, joita seurasi ensinnäkin kysynnän supistumisesta piimetallimarkkinoilla, toiseksi yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvusta ja kolmanneksi siitä, että suuri osa siitä myynnin määrästä, jonka yhteisön tuotannonala oli myynyt kemianteollisuuden asiakkaille, oli tutkimusajanjakson kuluessa siirtynyt metalliteollisuuden asiakkaille.

- 80 Näin ollen on aiheellista tutkia sitä, ovatko kantajan väitteet perusteltuja, ja sitä, ovatko ne omiaan osoittamaan, että neuvosto on ylittänyt sen laajan harkintavallan rajat, joka sillä on edellä 43 kohdassa mainitun oikeuskäytännön nojalla.

– Kysynnän supistuminen kaikkien asiakkaiden taholta

- 81 Neuvosto on istunnossa väittänyt, ettei kantaja ole kirjelmässään esittänyt sellaisia väitteitä, jotka koskisivat kysynnän supistumista yleisesti, vaan ainoastaan kemianteollisuuden asiakkaiden kysynnän supistumista.
- 82 On todettava, että kantaja on kannekirjelmänsä 44 kohdassa todennut, että ”yhteisön tuotannonalan hintojen lasku (ja kannattavuuden heikkeneminen) vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana heijastaa pääasiallisesti piimetallin kysynnän supistumista”.
- 83 Tästä seuraa, ettei neuvoston huomautuksella, joka koskee kysynnän supistumista koskevien väitteiden tutkimatta jättämistä, ole minkäänlaista perustaa.

- 84 Aineellisen kysymyksen osalta on muistettava, ettei kanteen kohteena oleva asetus sisällä minkäänlaista arviointia kysynnän kehityksestä, koska neuvosto tyytyy kyseisen asetuksen 48 perustelukappaleessa ainoastaan vahvistamaan sellaiset vahinkoa koskevat päätelmät, jotka sisältyivät väliaikaista tullia koskevaan asetukseen.
- 85 Väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta (ks. edellä 5 kohdassa oleva taulukko 1) ilmenee, että piimetallin kulutus Euroopan unionissa laski neljällä prosentilla vuonna 2001 ja sitten yhdellä prosentilla tutkimusajanjakson kuluessa.
- 86 On uudestaan huomautettava, että lähtökohta neuvoston näkemykselle siitä, että Venäjältä peräisin olevasta tuonnista aiheutui vahinkoa vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, on se, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrä väheni vuonna 2001, kun yhteisön tuotannonala yritti pitää yllä hintojaan samalla kun venäläiset tuottaja-viejät laskivat hintojaan, mikä lopulta pakotti yhteisön tuotannonalan laskemaan hintojaan, jotta se voisi säilyttää myyntinsä määrän entisellään tai palauttaa sen myöhemmin entiselleen tutkimusajanjakson kuluessa. Näin ollen on tutkittava, saattoiko neuvosto ilmeistä arviointivirhettä tekemättä katsoa, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrän vähentyminen vuonna 2001 aiheutui yksinomaan Venäjältä peräisin olevasta tuonnista, huolimatta siitä, että yhteisön kulutus oli kyseisenä vuonna supistumisvaiheessa.
- 87 Tältä osin on aluksi todettava, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukkoon 8 (ks. edellä 5 kohta) sisältyy laskuvirhe, minkä neuvosto on myöntänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa, ja että kyseisestä taulukosta ilmenee korjauksen jälkeen, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrä laski vuonna 2001 ainoastaan neljällä prosentilla eikä seitsemällä, kuten alkuperäisessä taulukossa esitettiin.
- 88 Kyseisen korjauksen perusteella voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrän vähentyminen vuonna 2001 (–4 prosenttia) heijastaa täsmällisesti kysynnän supistumista (–4 prosenttia) ja että näin ollen on ilmeistä, että yhteisön

tuotannonalan myynnin määrä on ainoastaan seurannut tiukasti yhteisön kulutuksen yleistä kehitystä. Tämä seikka johtaa siihen, että on asetettava kyseenalaiseksi neuvoston toteamus siitä, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrän vähentyminen vuonna 2001 aiheutui venäläisten tuottaja-viejien alihinnoittelusta, koska kyseinen vähentyminen on kohtuudella selitettävissä yhteisön kysynnän supistumisella. On todettava, ettei neuvosto ottanut kyseistä ratkaisevaa seikkaa huomioon.

- 89 Lisäksi on korostettava, että yhteisön tuotannonala säilytti vuonna 2001 markkinaosuutensa huolimatta siitä, että sen hinnat nousivat 3 prosentilla, kun taas venäläisten tuotteiden keskihinta laski 12 prosentilla, minkä voidaan katsoa osoittavan, ettei Venäjältä tuotujen tuotteiden hintatasolla ollut minkäänlaista suurempaa vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
- 90 Tästä seuraa, että kyseisten osoittimien kehitys ei tue neuvoston näkemystä siitä, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrän vähentyminen vuonna 2001 oli seurausta yksinomaan Venäjältä peräisin olevasta tuonnista, vaan se tukee kantajan näkemystä siitä, että kyseinen myynnin määrän vähentyminen aiheutui pääasiallisesti kysynnän supistumisesta vuonna 2001.
- 91 Tutkimusajanjakson osalta on muistettava, että piimetallin kysyntä laski vielä yhdellä prosentilla. Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä ja markkinaosuus kuitenkin kasvoivat 6 prosentilla ja 2,4 prosenttiyksiköllä saavuttaen uuden ennätystason.
- 92 Neuvosto katsoo kuitenkin, ettei kysynnän lasku ole vaikuttanut negatiivisesti yhteisön tuotannonalan myyntiin, kun otetaan huomioon, että myynnin määrä on kasvanut, ja että yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden kasvu vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana on johdonmukainen seuraus myynnin vakaudesta taantuvilla markkinoilla.

- 93 Neuvoston kyseinen näkemys ei voi menestyä. Avoimilla ja kilpailluilla markkinoilla, joita piimetallinkin markkinat kanteen kohteena olevan asetuksen mukaan ovat, kysynnän heikkeneminen merkitsee sitä, että hintoihin kohdistuu painetta. Talouden toimija, joka kohtaa kysynnän heikkenemistä, joutuu valitsemaan myynnin vähäisemmän määrän ja hintojensa alentamisen välillä.
- 94 Lisäksi on todettava, ettei neuvosto ole vedonnut mihinkään erityisiin olosuhteisiin, jotka olisivat mahdollistaneet sen, että yhteisön tuotannonala säilyttää myynnin määrän ennallaan tai jopa kasvattaa sitä pitäen samalla noudattamansa hintatason ennallaan samalla kun tutkimusajanjakson kuluessa tapahtunut kysynnän supistuminen ilmeni.
- 95 Edellä esitetty huomioon ottaen on katsottava, että kanteen kohteena olevaa asetusta annettaessa on tehty ilmeinen arviointivirhe, koska neuvosto on jättänyt ottamatta huomioon kysynnän supistumisen vaikutuksen yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

– Yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden ja myynnin määrän kasvu

- 96 Kantaja katsoo, että yhteisön toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen myös sen takia, että ne ovat jättäneet ottamatta huomioon sen johdonmukaisen suhteen, joka vallitsi tutkimusajanjakson kuluessa tapahtuneen yhteisön tuotannonalan hintojen laskun ja yhteisön tuotannonalan myynnin määrän ja markkinaosuuden kasvun välillä.
- 97 Tältä osin on aiheellista muistuttaa, että yhteisön tuotannonalan hallussa oleva markkinaosuus on asianomaisen ajanjakson aikana kasvanut 29,8 prosentista 36,7 prosenttiin, eli 6,9 prosenttiyksiköllä. Vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana – jolloin vahinko oli neuvoston mukaan ilmeisin – yhteisön tuotannonala kasvatti myyntinsä määrää 2 prosentilla ja markkinaosuuttaan 2,4 prosenttiyksiköllä taantuvilla markkinoilla (ks. edellä 5 kohdassa oleva taulukko 10).

- 98 Neuvoston mukaan myynnin määrän kasvu tutkimusajanjakson kuluessa oli vähäistä, ja se merkitsi defensiivistä toimenpidettä, jonka avulla yhteisön tuotannonala palautti ennalleen myynnin sellaisia määriä, jotka olivat laskeneet vuonna 2001, kun se yritti säilyttää hintansa entisellään kilpaillessaan Venäjältä peräisin olevan tuonnin kanssa (-4 prosenttia). Myynnin määrän ja markkinaosuuden kasvu tutkimusajanjakson kuluessa ei neuvoston mukaan edellyttänyt minkäänlaista hintojen laskua, koska hintojen lasku seurasi yksinomaan venäläisten tuotteiden alihinnoittelusta.
- 99 Väli aikaista tullia koskevan asetuksen taulukon 8 korjatusta tiedoista (ks. edellä 87 kohta) ilmenee ensinnäkin, että tutkimusajanjakson kuluessa yhteisön tuotannonala paitsi palautti ennalleen vuonna 2001 laskeneen myynnin määrän (-4 prosenttia), myös kasvatti myynnin määrää 6 prosentilla saavuttaen koko kyseistä ajanjaksoa koskevan ennätystason.
- 100 Sama koskee yhteisön tuotannonalan markkinaosuutta, joka vuonna 2001 pysyi vakaana ja tutkimusajanjaksona kasvoi 2,4 prosenttiyksikköä (34,3 prosentista 36,7 prosenttiin) saavuttaen myös ennätystason.
- 101 Käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisön tuotannonala on näin ollen vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kasvattanut myyntiään taantuvilla markkinoilla ja kasvattanut markkinaosuuttaan osuudella, joka vastaa puolta venäläisten tuottajaviejien koko markkinaosuudesta.
- 102 Neuvosto kiistää sen, että yhteisön tuotannonalan toteuttama hintojen lasku olisi merkinnyt sellaista kilpailuetua, joka olisi mahdollistanut kyseisen tuloksen saavuttamisen. Hintojen lasku oli neuvoston mukaan ainoastaan defensiivinen toimenpide, jolla pyrittiin vastaamaan venäläisten tuotteiden alihinnoitteluun sen

estämiseksi, että myynnin määrä vähenisi. Neuvosto tai komissio eivät kuitenkaan ole esittäneet yhtäkään argumenttia selittääkseen sen, miten yhteisön tuotannonalan olisi hintoja laskematta onnistunut vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kasvattaa taantuvilla markkinoilla markkinaosuuttaan 2,4 prosenttiyksiköllä.

- 103 On muistettava, että neuvosto perustaa väitteensä näkemykseen siitä, että ensinnäkin vuonna 2001 yhteisön tuotannonalan kyseisen myynnin määrä väheni venäläisten tuotteiden alihinnoittelun takia ja toiseksi yhteisön tuotannonala oli tutkimusajanjakson kuluessa näin ollen pakotettu laskemaan hintojaan voimakkaasti välttääkseen myynnin määrän vähentymisen entisestään tai jopa palauttaakseen vuonna 2001 vähentyneen myynnin määrän entiselleen.
- 104 Kuten edellä 88 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa on todettu, tämän näkemyksen taustalla oleva perusoletus on virheellinen, koska neuvosto ei ole ottanut huomioon järjestyksessä selitystä siitä, että vuonna 2001 tapahtunut myynnin määrän vähentyminen (–4 prosenttia) aiheutui yksinomaan tai pääasiassa kysynnän supistumisesta (–4 prosenttia), ja koska se ei myöskään ole esittänyt päteviä argumentteja tämän selityksen torjumiseksi.
- 105 Kun otetaan lisäksi huomioon se, että neuvoston esittämät perustelut nojautuvat oletukseen siitä, että yhteisön tuotannonala on omaksunut defensiivisen asenteen säilyttääkseen myyntinsä määrän ennallaan, kyseiset perustelut ovat kestäättömiä, kun otetaan huomioon, että tutkimusajanjakson kuluessa on tapahtunut kuuden prosentin suuruinen kasvu, jota ei voida pitää ainoastaan myynnin määrän ylläpitämisenä. Tällä kasvulla on ylikompensoitu vuonna 2001 tapahtunut neljän prosentin suuruinen väheneminen, joten yhteisön tuotannonalan myynnin määrä kasvoi vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yli kahdella prosentilla.
- 106 Näin ollen on todettava, etteivät neuvosto ja komissio ole esittäneet yhtäkään pätevää argumenttia sen osoittamiseksi, että yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjaksolla tapahtunut markkinaosuuden huomattava kasvu taantuvilla markkinoilla olisi ollut mahdollinen ilman sen hintojen laskemisesta saatua kilpailuetua.

107 Sellaisen arvioinnin osalta, joka koskee vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tapahtuneen myynnin määrän ja markkinaosuuden kasvun vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, neuvosto tyytyy kanteen kohteena olevan asetuksen 46 kohdassa toteamaan seuraavaa:

” – – yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni polkumyynnillä Venäjältä tapahtuneen halpatuonnin lisääntyessä. Markkinaosuus – – [väheni] merkittävästi.”

108 Kun otetaan huomioon, että vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan markkinaosuus ei suinkaan ”vähentynyt merkittävästi” vaan huomattavasti kasvoi, on todettava, että neuvosto on kanteen kohteena olevassa asetuksessa paitsi jättänyt tarkastelematta sitä, oliko hintojen laskeminen välttämättömän edellytys myynnin määrän ja markkinaosuuden kasvattamiselle, ja sitä, oliko hintojen laskemisessa kyse sellaisesta edellä 72 kohdassa mainitussa asiassa Extramet Industrie vastaan neuvosto annetussa tuomiossa tarkoitetusta vahingosta, jonka syynä on yhteisön tuotannonalan oma toiminta, myös lukenut olemattoman vahinkoa koskevan tekijän Venäjältä peräisin olevan tuonnin syyksi.

109 Näin ollen on katsottava, että neuvosto on tehnyt kanteen kohteena olevan asetuksen osalta ilmeisen arviointivirheen tutkiessaan yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden ja myynnin määrän kasvun yhteyttä yhteisön tuotannonalan toteuttamaan hintojen laskuun.

– Yhteisön tuotannonalan myynnin siirtyminen kemianteollisuuden asiakkailta metalliteollisuuden asiakkaille

110 Kantaja väittää, että neuvosto on kanteen kohteena olevassa asetuksessa katsonut virheellisesti, että kemianteollisuuden tekemien piimetallin ostojen vähentyminen ei

ollut myötävaikuttamassa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, ja että kyseisessä asetuksessa on näin ollen perusteettomasti katsottu, että kyseisen vähentymisen vaikutukset olivat seurausta Venäjältä peräisin olevasta tuonnista.

- 111 Aluksi on muistettava, että kanteen kohteena olevan asetuksen 63 ja 64 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin vahinko syveni hintojen ja kannattavuuden osalta, myynti kemianteollisuuden käyttäjille laski noin 5 000 tonnia (7%), kun taas keskihinnat nousivat 14 euroa tonnilta (1,1%). Kokonaisymyynnin osalta luvut osoittavat noin 3 000 tonnin (2,1%) nousua ja keskihintojen laskua 46 eurolla tonnilta (3,7%).

Näin ollen ei ole perusteltua olettaa, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui myynnissä kemianteollisuuden asiakkaille tapahtuneesta laskusta. Aiheutuneen vahingon luonne huomioon ottaen tilanne on päinvastainen.”

- 112 Kanteen kohteena olevan asetuksen 61 perustelukappaleessa ja väli aikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 8 (ks. edellä 5 kohta) esitetyistä tiedoista ilmenee, että yhteisön tuotannonalan myynti kemianteollisuuden asiakkaille – jotka käyttävät enimmäkseen korkealuokkaista piimetallia – on hienoisesti vähentynyt vuonna 2001 (–0,6 prosenttia, eli –445 tonnia) ja vähentynyt tuntuvasti tutkimusajanjakson kuluessa (–6,4 prosenttia, eli –4 783 tonnia). Sitä vastoin myynti metalliteollisuuden asiakkaille – jotka käyttävät enimmäkseen peruslaatuista tai alemman laatuluokan piimetallia – on ensin vähentynyt vuonna 2001 (–8,4 prosenttia, eli –4 904 tonnia) ja sen jälkeen tutkimusajanjakson kuluessa kasvanut erittäin voimakkaasti (+24,1 prosenttia, eli +12 985 tonnia). Näin ollen yhteisön tuotannonalan kemianteol-

lisuuden asiakkaille suuntautuvan myynnin määrän osuus suhteessa sen yhteisössä tapahtuvaan piimetallin kokonaismyyntiin muuttui 58 prosentista vuonna 2001 51 prosenttiin tutkimusajanjaksolla, ja sama suhde metalliteollisuuden asiakkaille suuntautuvan myynnin osalta muuttui 42 prosentista 49 prosenttiin.

- 113 On kiistatonta, että yhteisön tuotannonalan näille kahdelle asiakasryhmälle myymän piimetallin hinnat ovat keskenään erilaiset, ja kuten edellä 112 kohdassa mainituista lähteistä ilmenee, keskihinta on kemianteollisuuden asiakkaille myydyn piimetallin osalta noussut 1 301 euroon tonnilta ja metalliteollisuuden asiakkaille myydyn piimetallin osalta 1 063 euroon. Tästä seuraa, että edellä 112 kohdassa kuvailtu merkittävä kehitys, joka koskee yhteisön tuotannonalan yhtäältä kemianteollisuuden asiakkaille ja toisaalta metalliteollisuuden asiakkaille suuntautuvan piimetallin myynnin osuutta suhteessa piimetallin kokonaismyyntiin, on välttämättä vaikuttanut siihen, että yhteisön tuotannonalan myymän piimetallin kokonaismäärän keskihinta on tutkimusajanjakson kuluessa laskenut.
- 114 Kantaja on hallinnollisen menettelyn kuluessa esittänyt – ilman, että neuvosto olisi sitä riitauttanut – että kyseisen myynnin siirtyminen ei millään tavalla riippunut Venäjältä peräisin olevasta tuonnista. Oikeudenkäynnissä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on lisäksi ilmennyt, että ainoa yhteisön toimielinten tietoon saatettu esimerkki venäläisten tuotteiden myynnistä kemianteollisuuden asiakkaille oli 200 tonnin suuruinen näyte-erä, jota voidaan pitää täysin merkityksettömänä määränä verrattuna yhteisön tuotannonalan kyseiselle asiakasryhmälle suuntautuvan myynnin määrään (69 652 tonnia tutkimusajanjakson kuluessa). Neuvosto ei sitä paitsi ole myöskään kiistänyt sitä, että syy kemianteollisuuden asiakkaille suuntautuvan myynnin määrän vähentymiseen oli se, että kysyntä niiden taholta supistui.
- 115 Tästä seuraa, että neuvosto on kanteen kohteena olevan asetuksen osalta tehnyt ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan sellaista vaikutusta, joka kemianteollisuuden asiakkaiden kysynnän supistumisella, tähän liittyvällä kyseiselle asiakasryhmälle suuntautuvan myynnin vähentymisellä ja samanaikaisella metalliteollisuuden käyttäjille suuntautuvan myynnin kasvulla oli yhteisön tuotannonalan veloittamaan keskihintaan.

- 116 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kun neuvosto on suorittanut arviointiaan, joka on johtanut siihen, että Venäjältä peräisin olevan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeksi väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys, se on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, koska se on jättänyt ottamatta huomioon sellaisen vaikutuksen, joka väistämättä oli ensiksi kysynnän supistumisella siihen, että yhteisön tuotannonalan myynnin määrä väheni vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, toiseksi sen markkinaosuuden ja myynnin määrän kasvulla vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana sen veloittamien hintojen tasoon ja kolmanneksi sen myynnin rakenteen muuttumisella vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana sen myynnin keskihinnan laskun suuruuteen. Näin toimimalla neuvosto on väistämättä katsonut, että Venäjältä peräisin olevalla tuonnilla oli yhteisön teollisuudenalan kannalta sellaisia epäedullisia vaikutuksia, joiden alkuperä oli itse asiassa riippumaton kyseisestä tuonnista.
- 117 Lisäksi on todettava yhtäältä, että edellä mainitut virheet vievät pohjan yhteisön toimielinten sellaiselta pääasialliselta näkemykseltä, johon syy-yhteyden toteaminen perustuu, ja toisaalta, että perusasetuksessa mainitaan nimenomaisesti kysynnän supistuminen ja kulutustottumusten muutokset sellaisina tekijöinä, joiden vaikutus vahinkoon on tutkittava, jotta vahingon ei katsottaisi aiheutuneen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin takia.
- 118 Edellä esitetystä seuraa, että vaikka oletettaisiinkin, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut sellaista merkittävää vahinkoa, johon neuvosto on vedonnut, on katsottava, että ne ilmeiset arviointivirheet, jotka neuvosto on kanteen kohteena olevan asetuksen osalta tehnyt syy-yhteyden arvioinnissa, merkitsevät perusasetuksen rikkomista.
- 119 Kaikista edellä esitetyistä näkökohdista seuraa, että kolmas ja neljäs kanneperuste on hyväksyttävä. Kanteen kohteena oleva asetus on näin ollen kumottava kantajaa koskevilta osin ilman, että olisi aihetta tarkastella kantajan esittämiä muita kanneperusteita ja väitteitä.

Oikeudenkäyntikulut

- 120 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan asiassa väliintulijana esiintyneet toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Koska neuvosto on hävinnyt asian, sen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas
jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 22.12.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2229/2003 1 artikla kumotaan siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön kantajaa koskeva polkumyyntitulli.**
- 2) **Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.**

3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Jaeger

Tiili

Czúcz

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä maaliskuuta 2007.

E. Coulon

kirjaaja

M. Jaeger

jaoston puheenjohtaja